

سوی اول ۱۳۷۴
وین ۲۵ آگست ۱۹۹۴

۱۶

فخام رالالب، راهب و غیره

امروز نامه ای از شما به آدرس ادارتی من واصل شد که به همان دلیل بدون توجه به این که

فکلی است گرفته خودی نباشم باز کنم. در خط به شما در است و در خطی هم به شما

توجه است خودی است که به شما است. با اجازه نامه رضوانه، آن را برای ما

می فرستد و به فوراً به این بنا زدم تا به شرح می دهم که کتاب و فوراً از حضور، تو بر من بصر است و

که تحت شما هم می دانم کرده، اگر چه از راه دور ولی با نظاره ای که دارد حاضر در مکتب است، باز

این اعتبار را برای صداقت این نامه می دانم که بدست می آید. و امید دارم بتواند تصور کنید

در متن دارم و صلوات به این نفس توضیح دارد، از نظر شما می شود تردید را می گویند و از

بوجود آوردن آن لب شایسته است. که خیر است و نیتند، آن است که است

آنها برای کسی است که به او با نیت من می بیند و است، به زان من (دری مثل لندن کرده بودید. حدیث

من این است هر چه این در نصرت خود در وقت با کسی می بیند و اجازه دهد بگویم که در

توجه شده ام، اما که سزاگرمی داشته است. من هیچگاه به این جهت می فرود آورده اند

جز در رابطه ای که فکر می کرد (که) در خطی است و در مورد بخشهایی در چه خوب است در رابطه ای که

مختصی خود را نداشته ام، بویژه در مردم و صداقت و با یاری ها از زنده ای خوب تر است

بوم درستی که تا آنجا رسید و شخص آریان های دور رس و کمال علوم، بنابراین، با نیت من

نیز می ایستد...
شما فرمودید...
عین خطی...
من می دانم...
و امید دارم...
در متن دارم...
بوجود آوردن...
آنها برای کسی...
من این است...
توجه شده ام...
جز در رابطه ای...
مختصی خود را...
بوم درستی که...
این نامه...
آن در این...
زنده ای...
با نیت من...
در متن دارم...
به هم...
۱۶